

ΟΣΙΟΣ
ΓΕΡΜΑΝΟΣ
Ο ΕΝ ΑΛΑΣΚΑ,

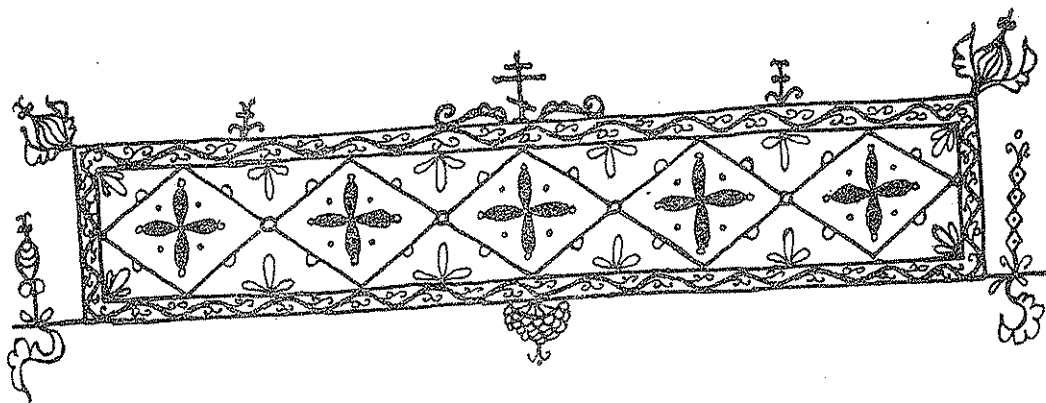
ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ ΑΓΙΩΝ ΚΥΠΡΙΑΝΟΥ & ΙΟΥΣΤΙΝΗΣ
ΦΥΛΗ ΑΤΤΙΚΗΣ - 1972

ΙΕΡΑ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ

ΓΕΡΜΑΝΟΥ

Ψαλλομένη τῇ 12ῃ Δεκεμβρίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Μετὰ τὸν Προοιμιακόν, στιχολογοῦμεν τὴν α' στάσιν τοῦ Μακάριου ἀνῆρ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστῶμεν στίχους ς' καὶ ψάλλομεν Στιχηρά Προσόμοια, τὰ ἐπόμενα.

ᾠχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Τὴν πατρίδα κατέλιπες καὶ Ἀλάσκα ἐνώκησας, Ἀλεούτων νήσων πατὴρ γενόμενος καὶ τὸ ὀρθόδοξον φῶτισμα, τοῖς πᾶσι μετέδωκας, εἰς ἀνάπαυσιν ψυχῶν καὶ αἰσχύνῃν τοῦ δαίμονος· πάτερ ὄσιε, Γερμανέ, ἰσαπόστολος ἐδείχθης, κακοπάθειαν ἐκλέξας καὶ τὴν πτωχείαν θεσπέσιε.

Βαλαάμ γόνος ἁγίε καὶ ἐρήμου ἀπαύγασμα, Γερμανέ τὸν βίον σου ἐξεμέτρησας, ἐν τῇ Ἀλάσκα θαυμάσιε· ἐγκρατεία ἐζησας καὶ ἀλύσει δειναῖς, τὰ τοῦ σώματος ἔδησας, πάθη ἁγίε· προσευχῇ σεαυτὸν διαπεράσας, Ἀλεούτους καθωδήγεις, ὀρθοδοξία πανεύφημε.

Ενιτειά διέμεινας, διοράσεως ἔτυχες, Γερμανέ πανθαύμαστε καὶ ἡμέρωσιν, τὴν τῶν ἀλόγων κατώρθωσας· Ἀδάμ ὠμοιώθης γάρ, τὸν Χριστὸν ἐνστερνισθείς καὶ παθῶν ὅλως ἔφυγες καὶ θεόληπτος γενώως, σεαυτὸν τοῖς Ἀλεούτοις, προσενέγκας, Ἀποστόλων, τὴν πολιτείαν ἐζήλωσας.

Προσόμοια ἕτερα.

ᾠχος πλ. δ', Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος! ἐν παγωμένῳ Βορρᾶ, ἀνεφύη πανεύσοσμον, ἄνθος νέον ἁγιον, Ὁρθοδόξων τὸ κόσμημα· κακοπαθεία σώματος πάντοτε, κατὰ δαιμόνων ἠγειρε τρόπαια· πίστιν Ὁρθόδοξον, Ἀλεούτοις ἔδωκε καὶ βιωτήν, τέλος δὲ ἀπέλαυσε καὶ τῆς θεώσεως.

Πᾶσαν ἀρετὴν κτησάμενος, τῶν Ἀλεούτων φωστήρ, ἀνεφάνης πανόσιε, τηλαυγίζων πέρασι, τοῖς τοῦ κόσμου θεσπέσιε, τῶν Ἀποστόλων ἔχων τὸ βίωμα καὶ τῶν μαρτύρων φέρων τὸ φρόνημα. Χαῖ-

ρε θεόληπτε, Γερμανέ πανόλβιε! τὰ τῆς σαρκός, ἐν ἀσκήσει ἔπαισας, πάθη χαμαίζηλα.

Πάτερ Γερμανέ ἀπόστολε, τῶν Ἀλεούτων πατήρ, ἐν Ἀλάσκα διέλαμψας καὶ πτωχείας ἔρωτι, τῷ Χριστῷ ἠκολούθησας· τὸ τῶν ἀλόγων ἄγριον ἔλυσας καὶ τῇ σαρκί σου ἄλυσιν ἤνεγκας· παύων οὐδέποτε, προσευχήν, ἐφώτισας τὸ τοῦ Χριστοῦ, ποιμνιον ὀρθόδοξα διδοῦς βιώματα.

Δόξα... ᾠχος πλ. β'.

Νέος φωστήρ τῇ Ἐκκλησίᾳ ἐφάνη, τῶν ὀρθοδόξων παραμύθιον, τῆς Ἀλάσκας φωτιστής καὶ τοῦ «Νέου Βαλαάμ» οἰκιστής. Νηστεία, ἀγρυπνία, προσευχῇ τὴν σάρκα ἐνίκησε καὶ τὰ θηρία υπέταξε. Κακοπάθειαν ζηλῶν, τὰ τοῦ σώματος πάθη δι' ἀλύσεων ἐδέσμευσε. Γερμανέ πανένδοξε, τὸ κλέος τοῦ Νέου Κόσμου, Χριστὸν τὸν Θεὸν ικέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν... Προεόρτιον. Ὁ αὐτός.

Τοῦ μεγαλοφωνοτάτου Ἡσαΐου ἀκούσωμεν, προφητικῶς λέγοντος· ἀνηγγείλαμεν ὡς παιδίον ἐναντίον αὐτοῦ, ὡς ρίζα ἐν γῆ διψώση*. Γῆν διψῶσαν νοήσωμεν μήτραν τὴν Παρθενικήν, διὰ τὸ μὴ δέξασθαι σπέρμα ἀνδρός. Ρίζαν δὲ τὸν Υἱὸν καὶ Λόγον τοῦ Θεοῦ, συνουσίας ἀνευ συλληφθέντος τῇ ἀχράντῳ νηδυί. Κροτήσωμεν οὖν χεῖρας πάντες πιστοί, ὑποδεχόμενοι τὴν Παρθένον, ἣτις ἔρχεται Βηθλεέμ, τεκεῖν τὸν υἱὸν τοῦ εὐλόγητοῦ.

Εἴσοδος, φῶς ἰλαρόν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. γ' 1 - 9).

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἄψηται αὐτῶν βάσανος. Ἐδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἡ ἔξοδος αὐτῶν καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα, οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης· καὶ ὀλίγα παιδευθέντες μεγάλα εὐεργετηθήσονται, ὅτι ὁ Θεὸς ἐπέειπεν αὐτοῖς καὶ εὗρεν αὐτοῖς ἀξίους ἑαυτοῦ· ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτοῖς καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτοῖς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι καὶ ὡς σπινθήρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται· κρινοῦσιν ἔθνη καὶ κρατήσουσι

* Ἡσ. νγ' 2.

λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. ε' 15 - ς' 3).

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φρονι-
 τὶς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ. Διὰ τοῦτο λήφονται τὸ βασίλειον τῆς εὐ-
 πρεπείας καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου, ὅτι τῇ δεξιᾷ
 σκεπάσει αὐτοὺς καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήψεται πανοπλίαν
 τὸν ζῆλον αὐτοῦ καὶ ὀπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν· ἐνδύ-
 σεται θώρακα δικαιοσύνης καὶ περιθήσεται κόρυθα κρίσιν ἀνυπόκρι-
 τον· λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον ὁσιότητα, ὄξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὀρ-
 γῆν εἰς ρομφαίαν, συνεκπολεμήσει δὲ αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παρά-
 φρονας. Πορεύσονται εὐστοχοὶ βολίδες ἀστραπῶν καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύ-
 κλου τόξου τῶν νεφῶν ἐπὶ σκοπὸν ἀλουῦνται, καὶ ἐκ πετροβόλου θυ-
 μοῦ πλήρεις ριφήσονται χάλαζαι. Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσ-
 σης, ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως. Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦ-
 μα δυνάμεως καὶ ὡς λαΐλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς. Καὶ ἐρημώσει πᾶσαν
 τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀ-
 κοῦσατε οὖν, βασιλεῖς, καὶ σύνετε· μάθετε, δικασταὶ περάτων γῆς. Ἐ-
 νωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν·
 ὅτι ἐδόθη παρὰ τοῦ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑ-
 ψίστου.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. δ' 7 - 15).

Δίκαιος ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται· γῆρας γὰρ τί-
 μιον οὐ τὸ πολυχρόνιον οὐδὲ ἀριθμῶ ἐτῶν μεμέτρηται· πολιά δὲ
 ἐστὶ φρόνησις ἀνθρώποις καὶ ἡλικία γήρως βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρε-
 στος τῷ Θεῷ γενόμενος ἠγαπήθη καὶ ζῶν μεταξὺ ἀμαρτωλῶν μετετέ-
 θη· ἠρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξη σύνεσιν αὐτοῦ ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν
 αὐτοῦ· βασκανία γὰρ φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλά, καὶ ρεμβασμὸς ἐπι-
 θυμίας μεταλλεύει νοῦν ἄκακον. Τελειωθεὶς ἐν ὀλίγῳ ἐπλήρωσε χρό-
 νους μακροῦς, ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἔσπευ-
 σεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ
 θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς
 αὐτοῦ καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Εἰς τὴν Λιτῆν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

ᾠχος α'.

Τῶν Ἀποστόλων ἐδείχθης ὁμότροπος, Γερμανέ πανεύφημε· τῇ ἐγκρατεία ἐδίωξας τὰ πάθη, κακοπαθεία τοὺς δαίμονας. Τῇ πτωχεία καὶ ξενιτεία ἀποφυγῶν κενοδοξίας, ταπεινοφροσύνη ἐκοσμήθης. Ἐνδύμα ἔχων προσευχὴν καὶ σκέπην τὴν πραότητα, δάκρυσιν ἐνθέοις τὸν βίον διήνυσας. Πάτερ παναοίδιμε, φωτιστὰ τῶν Ἀλεούτων, μὴ λίπης πρεσβεύειν, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων σε.

Ὁ αὐτός.

Χαίρει καὶ ἐναδρύνεται ἡ Ρωσία, ὡς κατέχουσα τὰ ἱερά σου σπάργανα. Χαίρει καὶ ἀγάλλεται ἡ Ἀλάσκα, θησαυρὸν φυλάττουσα τῶν ἀγίων σου λειψάνων. Χαίρει καὶ τῶν ὀρθοδόξων τὸ σύστημα, ὅτι ἐν ἐσχάτοις τοῖς καιροῖς, ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ ἐφάνης. Γερμανέ παμμακάριστε, αὐξήσον πρεσβείας σου ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν δεινῶς τυπτομένων, ὑπὸ λιμοῦ ἀγιότητος.

Ἦχος θ'.

Τοῦ Νέου Κόσμου τὸ καύχημα καὶ ὀρθοδόξων τὸ κλέος, Γερμανέ ἀξιάγαστε, πιστὸς οἰκονόμος ἐδείχθης, τῶν χαρισμάτων τοῦ Θεοῦ· κακοπαθεία χρησάμενος, τὴν ταπεινώσιν ἐνεκομβώθης· τοὺς Ἀλεούτους ἐφώτισας, διὰ τῆς ἀγίας σου βιωτῆς. Ὁθεν ἰσαπόστολος ἐφάνης καὶ ἐκάθισας ἐκ δεξιῶν τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύων ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος γ'.

Τεσσαράκοντα ἔτη ἀποστολικῶς διέτριψας, τὸ εὐσυμπάθητον ἔχων ἐν τῇ καρδίᾳ. Θείῳ ἔρωτι ἐκ Ρωσίας κινούμενος, εἰς Ἀλάσκαν ἐκήρυττες τὴν Ὀρθοδοξίαν. Δι' ἀλύσεων, κακοπαθειῶν καὶ ἐγκρατείας, τὸ σῶμα σου κατέτριψας πανόλβιε. Τὴν πτωχείαν τοῦ Μοναχικοῦ τριβωνίου ἐξέλεξας, ὑπὲρ πᾶσαν ἀνθρωπίνην δόξαν. Ὁθεν, Γερμανέ παμμακάριστε, τῷ Κυρίῳ πρέσβευε, τυχεῖν ἡμᾶς χαρίτων οὐρανίων.

Δόξα... Ἦχος πλ. δ'.

Δίκαιος ἐν πᾶσιν ἐφάνης, Γερμανέ ἱερώτατε· τοῦ Νέου Κόσμου πολιστής καὶ προστάτης ἐδείχθης μακάριε. Εἰ καὶ Ρωσία σε ἐγέννησεν, ἡ Ἀλάσκα σε ἀπέλαυσε· καὶ ὡς φοιनिξ ἦνθησας φαιδρῶς, τῶν ἀρετῶν τὰ πανεύοσμα ἄνθη, ἀκηδίαν καὶ κενοδοξίαν ποιοῦμενος ἐκποδῶν. Πρέσβευε οὖν τῷ φιλανθρώπῳ Θεῷ, μνησθῆναι ἡμῶν καὶ πάσης τῆς οἰκουμένης.

Καὶ νῦν... Προεόρτιον. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Δέξαι οἰκουμένη ἅπασα, τὸν ἐν νεφέλῃ Θεόν, τοῖς ἀνθρώποις ἐρχόμενον, ἐκ Παρθένου ἔχοντα, τὸ ἀνθρώπινον φύραμα. Εὐλογημένη,

χαῖρε θεόνυμφε, δεδοξασμένη, χαῖρε ἀμίαντε, ὅτι διέλυσας, τῶν δαιμόνων ζάλην τε καὶ πειρασμούς καὶ εὐθύς ἐξήλειπας, Εὐας παράβασιν.

Εἰς τὸν Σ τ ί χ ο ν, Στιχηρὰ Προσόμοια*.

ᾠχος πλ. α΄. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις Ἀμερικῆς ὁ πυρσός, στῦλος πυρφόρος, τοῦ Βορρᾶ παραμύθιον, καὶ Νέου τοῦ Κόσμου ὄλου, ὁ φωτοδότης ἀστήρ, τοῦ Εὐαγγελίου ὁ διδάσκαλος. Ὡς ξένος παρώκησας, καὶ τοῖς ξένοις ἐκήρυξας, τῶν ὀρθοδόξων, τὴν ἀγίαν παράδοσιν, ἀδιάφθορον, ὡσπερ ἔλαβες ὄσιε. Μνήμην τὴν μακαρίαν σου, τιμῶντες ἀπόστολε, Γερμανέ ἐκδυσώπει, Ὅν σὺ ἐδόξασας Κύριον, ἡμῖν δωρηθῆναι, τὴν οὐράνιον εἰρήνην καὶ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Καυχῆσονται ὄσιοι ἐν δόξῃ καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Χαίροις τῶν μοναστῶν Βαλαάμ καὶ τῆς ἐρήμου τὸ εὐῶδες κειμήλιον τὴν σάρκα καταδαμάσας, ἀλύσει νοηταῖς, δράκοντα ἀρχαῖον κατεδέσμευσας παθῶν δὲ διέλυσας, τὴν ἀχλὺν πάτερ ὄσιε ταπεινοφροσύνην, ὑπὲρ πᾶν ἐπεπόθησας, ὡς ἐν τῇ ζωῇ, οὕτω καὶ τῇ κοιμήσει σου. Χαίρει τὸ «Νέον Βαλαάμ», φυλάττον πανεύφημε, τὸν θησαυρὸν τοῦ σοῦ σκήνους καὶ ἡ Ρωσία ἀγάλλεται, τὸν γόνον ἰδοῦσα, ὑπὲρ ἔθνος καταστᾶντα, ἀγγέλοις ὄμοιον.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὀσίου αὐτοῦ.

Γόνος σὺ τῶν ἁγίων ἀνδρῶν, γῆς Ρωσικῆς δὲ πολυένδοξον βλάστημα, τὰς νήσους τῶν Ἀλεούτων, εὐαγγελίσας πιστῶς, ἀθεΐας σκότους ἀπελύτρωσας. Δυνάμεις ἀνέτρεψας, τοῦ πυρός καὶ τοῦ ὕδατος, τῶν δὲ θηρίων, φύσιν σὺ κατεπραῖνας καθυπέταξας, τῆς σαρκὸς τὰ φρονήματα. Ὅθεν καθικετεύω σε, Γερμανέ πάτερ ὄσιε, σβέσον τὴν φλόγα καὶ παῦσον, πάθη σαρκὸς πλημμυροῦντα με, τυχῶν παρρησίας καὶ προστάτευσον τὸν κόσμον, σεπταῖς πρεσβεΐαις σου.

Δόξα... ᾠχος πλ. α΄.

Εν τῇ παγωμένη Ἀλάσκᾳ, εἰς Βορρᾶν τοῦ Νέου Κόσμου, νέος φωστήρ ἀνεφάνη ὁ ὄσιος πατὴρ ἡμῶν Γερμανός, ἐκ τῆς Ρωσίας ἔλκων τὸ γένος καὶ τῆς ἐρήμου γνήσιος γόνος. Ἰσαπόστολος ἐδείχθη, τῆς φυλῆς τῶν Ἀλεούτων, κηρύξας αὐτῇ τὴν Ὀρθοδοξίαν. Στῦλος γέγονε τῆς ταπεινώσεως, ὑπογραμμός δὲ συμπαθείας, τοῖς προβάτοις

* Τὰ τρία ἐπόμενα τροπάρια τῶν ἀποστίχων ἐλήφθησαν ἐκ τοῦ ὀρθοδόξου περιοδικοῦ «Ἡ Παραδοθεῖσα Πίστις» (ἐλ. Προλεγόμενα, σελ. 22), ἐλαφρῶς μεταποιηθέντα.

τοῦ Χριστοῦ. Ἀσκήσει κατεξήρανε τὸ σῶμα, ἀλύσει βαρεῖαις καὶ ἀγρυπνίαις συντόνοις. Ὅθεν ἡμεῖς οἱ ἀνάξιοι, δυσωποῦμεν σε πάτερ, ἵκετεύειν τῷ Κυρίῳ, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν... Προεόρτιον. Ὁ αὐτός.

Υπόδεξαι οἰκουμένη, τὸν Δεσπότην καὶ Σωτῆρα, ἐρχόμενον ἐπὶ κούφης νεφέλης, τῆς Βασιλίσης τῶν Ἀγγέλων. Αἴτησαι δὲ ἀπαλλαγὴν ἀμαρτιῶν καὶ μέγα ἔλεος.

Νῦν ἀπολύεις, τὸ Τρισάγιον καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.

ᾠχος γ'. Θείας πίστεως.

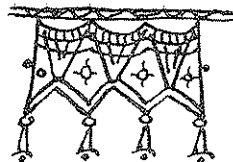
Νέον κόσμημα τῆς οἰκουμένης, πάτερ ἅγιε ἐκ τῆς Ρωσίας, ἀνεφάνης Ἀλάσκας διδάσκαλος καὶ διαρρήξας τοὺς νόμους τῆς φύσεως, Γερμανέ τῇ ἀσκήσει διέλαμψας. Πάτερ ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἵκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

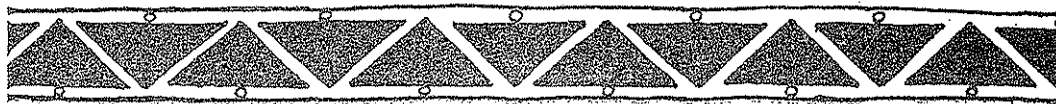
Δόξα... Ἔτερον. ᾠχος α'. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Τῆς Ρωσίας τὸ ἄνθος καὶ Ἀλάσκας θησαύρισμα, τῆς Ὁρθοδοξίας ἀστέρα, Ἀλεούτων ἀπόστολον ὑμνήσωμεν ἐν ὕμνοις θεϊκοῖς, καρδίαις ἀγαλλόμενοι πιστοί, Γερμανὸν περιπτυσσόμενοι νοητῶς καὶ γεγηθότες κράξωμεν· δόξα τῷ σὲ θεώσαντι Χριστῷ, δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι, δόξα τῷ σὲ δωρήσαντι ἡμῖν, πρέσβυν ἀκοίμητον.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Τοῦ Γαβριὴλ φθεγγαμένου σοι...

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετά τήν α΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

ᾠχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Αΰλασκας πολιστά, Ἀλεούτους φωτίσας, νῦν πάντοτε δεινούς, πειρασμούς ἐκδιώκεις· πρεσβείας τὰς συντόνους σου, ὡς παράκλησιν ἔχομεν· Γερμανέ σοφέ, τῆς Ρωσικῆς γῆς ὁ γόνος, σῶσον ἅπαντας καὶ περιφρούρησον πίστει, τιμῶντας τὴν μνήμην σου.

Δόξα... Τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν... Προεόρτιον.

Ποθῶν Υἱὸς Θεοῦ λυτρωθῆναι τὸν κόσμον, νηδυῖ Μαριάμ, κατεσκήνωσεν ὅλως· θεόνυμφε πανάμωμε, ἐτοιμάζου δεήσεσιν, καὶ τῆς κτίσεως συνυπουργούσης εἰς δῶρα, δεῦτε ἅπαντες, ἀνευφημήσωμεν Πλάστου, Μητέρα καὶ ἔλευσιν.

Μετά τήν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

ᾠχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Οσίως ἐβίωσας, δι' ἀρετῶν λαμπρυνθείς· Ἀλάσκα ἐνώκησας καὶ πῦρ τὸ καῖον ἐν σοί, τοὺς πάντας ἐθέρμανε· παύσας τὴν σκοτοδείνην, τῶν εἰδώλων παμμάκαρ, ἔλαμψας τοῦ Σωτῆρος, Ἰησοῦ λαμπηδόνας, γόνε ἐρήμου πάτερ, διὸ σὲ γεραίρομεν.

Δόξα... Τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν... Προεόρτιον.

Παρθένος πανάχραντος, ἡ τῶν καλῶν χορηγός, εἰς σπήλαιον ἔρχεται, ἀναβοῶσα ἡμῖν, τοῦ Λόγου τὴν σάρκωσιν. Δεῦτε πᾶσα ἡ κτίσις, ἐορτῇ εὐφρανθῶμεν, λέγοντες τῇ τεκούσῃ, Μαριάμ Θεοτόκῃ· χαίρε παντοβασίλισσα, τοῦ κόσμου ἡ σώτειρα.

Μετά τὸν Πολυέλαιον, Κάθισμα.

ᾠχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Κακοπάθειαν ἔχων τρυφήν μακάριε, προσευχὴν ἐξελέξω τροφήν οὐράνιον· Ἀλεούτων τὴν ἀχλὺν πάτερ διέλυσας· Γερμανέ θαυματουργέ, ἡσυχίας νοητόν, σὺ ἀπετρύγησας μέλι· Ὁρθοδοξίας ἀστέ-

ρα, πάντες προφρόνως εὐφημοῦμέν σε.

Δόξα... Τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν... Προεόρτιον.

Τὸν Σωτῆρα οἱ πάντες προῦπαντήσωμεν' ἐν νεφέλῃ γὰρ κούφη τῷ κόσμῳ ἔφθασεν' ἵνα λάβῃ ἐπ' Αὐτοῦ ἁμαρτίας ἔρχεται, ἀνακαινίζων τὸν Ἀδάμ, διὰ Παρθένου ἀληθῶς, τῆς Παναγίας Μητρός Του. Ἀλαλάξωμεν πάντες, κόσμου παντός τὴν ἀπολύτρωσιν.

Οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ᾠχου.

Προκείμενον, ᾠχος δ'.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὀσίου αὐτοῦ.

Στίχ. Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ περιπάντων.

Τό, Πᾶσα πνοή... Εὐαγγέλιον ΙΖ' (17ης) Ἰανουαρίου, τοῦ ἁγίου Ἀντωνίου (Λουκ. στ' 17-23). Ὁ Ν' (50) Ψαλμός.

Δόξα... Ταῖς τοῦ Σοῦ ὀσίου..., Καὶ νῦν... Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου...

Εἶτα τὸ Ἰδιόμελον. ᾠχος πλ. θ'.

Τῶν Ἀποστόλων Ζηλωτής, καὶ παλαιῶν Πατέρων, τὴν βιωτὴν μιμησάμενος, δι' ἀλύσεων δεινῶν καὶ κακοπαθείας ἀμέτρου, τὴν σάρκα ὑπέταξας. Πρέσβευε οὖν Γερμανέ, φωστήρ τοῦ Νέου Κόσμου, ὑπὲρ τῶν πόθῳ ὑμνούντων, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Εἶτα οἱ Κανόνες, τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς ς', καὶ τοῦ Ἁγίου εἰς η'.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οἷ ἢ ἀκροστιχίς:

Τῷ Γερμανῷ ταπεινὸν πόνημα. Κυπριανός.

ᾠδὴ α'.

ᾠχος α'. Χριστὸς γεννᾶται.

Τὴν ρῶσιν δός μοι μακάριε, ὑμῆσαι σου ζωὴν τὴν θαυμάσιον καὶ φώτισον τὴν διάνοιαν' δώρησαι δὲ χειρὶ μου τῇ ταπεινῇ, διὰ πρεσβειῶν σου, τέχνην θεῖαν καὶ καλὴν, ἵνα δοξάσω σε.

Ω" Νέου Κόσμου ἀγλαΐσμα! πατὴρ τῶν Ἀλεούτων ἐτέλεσας' γῆν τὴν ρωσικὴν κατέλιπες' ἅπασιν ἀληθείας τὸ φῶς διδούς, καὶ τῇ ἐγκρατεῖᾳ, κατενίκησας ἐχθρόν, διώκων θέωσιν.

Γῆν Νέου Κόσμου ώραϊσας, σὺν Πέτρῳ τῷ κλεινῷ πρωτομάρτυρι*, τοὺς πάγους Ἀλάσκας ἔτηξας, θέρμη Ὁρθοδοξίας, πάτερ σοφέ διὰ προσευχῶν σου, πάντας ἔστρεψας Χριστῷ, Ὁν καὶ ἐδόξασας.

Θεοτοκίον.

Εῖφάνης σώτειρα ἄνασσα, τὸν Λόγον συλλαβοῦσα νηδύϊ σου, Ὁν σὺ Βηθλεέμ ἀνέρχη νῦν, τοῦ τεκεῖν ἐν σπηλαίῳ καὶ τῶν βροτῶν, πάντων τὰς καρδίας, τοῦ πληρῶσαι ἡδονῆς, Μῆτερ πανάσπιλε.

Καταβασία.

Χριστὸς γεννᾶται δοξάσατε. Χριστὸς ἐξ οὐρανῶν, ἀπαντήσατε. Χριστὸς ἐπὶ γῆς, ὑψώθητε. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ, καὶ ἐν εὐφροσύνῃ, ἀνυμνήσατε λαοί· ὅτι δεδόξασται.

Ὡδὴ γ'.

Τῷ πρὸ τῶν αἰῶνων.

Ρῆγγύων σὺ νόμους, φυσικούς, ἀνεδείχθης Θεοῦ κοινωνός, καὶ ἐν συντόνῳ ἐγκρατεία, κατεμάρανας σῶμα, Χριστῷ τῷ Θεῷ ἐνούμενος, τῇ ταπεινώσει τοῦ νοῦ καὶ ψυχῆς, πάτερ ἱερώτατε.

Μιμούμενος πάτερ, ἀποστόλους ἐν βίῳ, ἐκέρδισας σὺ, τοῦ Παρακλήτου θεϊαν χάριν, Ἀλεούτοις δεικνύων, ὁδὸν τῆς σεπτῆς τρισόλβιε, καὶ Ὁρθοδόξου ἀγίας ἡμῶν, θείας Παραδόσεως.

Αῖνούμενος πάτερ, τῆς σαρκὸς ἡδονὰς ταπεινώσει νοός, καὶ τὴν ψευδῆ τοῦ κόσμου δόξαν, καταγώγιον ὦφθης, Τριάδος σεπτῆς, ἦν ἤλκυσας, διὰ φλογμοῦ τῆς ἀγάπης ἐν σοί, ἦν ἡμῖν δυσώπησον.

Θεοτοκίον.

Ναός Θεοῦ ὦφθης, τῆς θεότητος θρόνος, δοχεῖον χρυσοῦν ἐν τῇ ἀγνότητί σου φρίττω καὶ ἐξίσταμαι λέγων· πῶς σὺ τὸν Θεὸν κυήσασα, ἐν Βηθλεέμ ἔρχη πάναγνε νῦν, τοῦ τεκεῖν ὀλόκληρον!

* Ἅγιος Πέτρος ὁ Ἀλεούτος· ὁ πρῶτος ἐντόπιος Ἀμερικανὸς μάρτυς - ὁμολογητὴς τῆς Ὁρθοδοξίας. Ἐπέστη μαρτυρικὸν θάνατον ὑπὸ τῶν Λατίνων Ἱησοῦτῶν εἰς τὸν Ἅγιον Φραγκίσκον, ζῶντος τοῦ ὁσίου Γερμανοῦ. Ὁ ἅγιος μοναχὸς ἐκάλεε αὐτὸν «Ἅγιον νεομάρτυρα». Οὕτως, ἐνῶ ἐν Ἑλλάδι κ.ἀ. κατ' αὐτὴν τὴν περίοδον ἔχομεν ἁγίους νεομάρτυρας ἐξ αἰτίας τῶν ἀλλοθρήσκων Ἰουδαίων, ἐν Ἀμερικῇ ἔχομεν ἐξ αἰτίας τῶν «χριστιανῶν» Λατίνων!... Ἡ μνήμη τοῦ ἁγίου Πέτρου τελεῖται κατ' ἔτος τῇ 12' (17η) Μαΐου.

Καταβασία.

Τῶ πρό τῶν αἰώνων, ἐκ Πατρὸς γεννηθέντι ἀρρεύστως Υἱῶ, καὶ ἐπ' ἐσχάτων ἐκ Παρθένου, σαρκωθέντι ἀσπόρως, Χριστῶ τῶ Θεῶ βοήσωμεν· Ὁ ἀνυψώσας τὸ κέρας ἡμῶν, Ἅγιος εἰ Κύριε.

Κάθισμα.

ᾠχος γ'. Θείας πίστεως.

Οπλῶ ἅγιε τῆς ἐγκρατείας, νίκης ἔτυχες κατὰ δαιμόνων· θεολόγος ἐφάνης σοφώτατος· καὶ ἀνασκάπτων καρδίας ποιμνίου σου, τὸ Παρακλήτου μετέδωκας ἡμερον. Πάτερ ὅσιε, Χριστὸν τῇ Ἀλάσκα ἐκήρυξας, ἐν γλώσση ὀξυτάτῃ καὶ οἰκτίρμονι.

Δόξα... Καὶ νῦν... Προεόρτιον.

Φάτνη ἔρχεται ἡ Παναγία, ἐν νηδύϊ δὲ ἔχει τὸν Κτίστην, σωτηρίαν χαρίζοντα ἅπασιν, ὅτι ἐγείρει προπάτορας πτώσεως, ἐν τῇ θεώσει βροτείου φυράματος. Χαῖρε Δέσποινα, ἀπάσης τῆς κτίσεως ὕστατον, καὶ τέλος σκοπιμώτατον, Πανύμνητε.

ᾠδὴ δ'.

Ῥάβδος ἐκ τῆς ῥίζης.

Ωσπερ ἀγλαόκαρπον φυτὸν, Σερπούκωφ ἀνεφύης μὲν, καὶ ἐξ αὐτοῦ μετεφυτεύθης σύ, Ἀλάσκα τῇ αὐχμηρᾷ, ἣν δροσίσας εὐθέως, χάριτι ἀρδεύων τὰς καρδίας, καὶ ἅπαντας ὀδηγῶν, τρίβω Παραδόσεως ἔσωσας.

Τύπος μοναχοῦ εἰς Βαλαάμ, τοῖς πᾶσιν ἀληθῶς σοφέ· ἐν τῇ ἐρήμῳ κατετρόπωσας, ἐχθροὺς διὰ προσευχῆς, καὶ εἰς ὕψος ἀνέβης, πάτερ θεωρίας καὶ ἀγάπης, ὦν νέος, ἀλλὰ στερρός, Χάριν τῆς Τριάδος καρπούμενος.

Αῖος φανείς ἀποστολῆς, Ἀλάσκα σὺν λοιποῖς ἐλθῶν, τῶν Ἀλεούτων ἐξηφάνισας, εἰδώλων ψεκτὴν τιμὴν ὀρθοδόξως βιώσας, ὕστερον ἐκήρυξας, τηρήσας, τὸ Παύλειον καὶ σοφόν, σάρκα μὴ ἀφῆνων ἀδούλων.

Θεοτοκίον.

Πάθη μου δεινότατα ἀγνή, καὶ δαίμονος ἐπιβουλὰς, σὺ διασκέδασον πανάχραντε, καὶ χεῖρας σου μητρικὰς, πρὸς Θεὸν καὶ Υἱόν σου, ὕψωσον ἡμᾶς καταξιούσα, τὸν τόκον σου προσκυνεῖν, δόξαν τῶ Θεῶ ἀναπέμποντας.

Καταθασία.

Ρ ἄβδος ἐκ τῆς ῥίζης Ἰεσσαί, καὶ ἄνθος ἐξ αὐτῆς Χριστέ, ἐκ τῆς Παρθένου ἀνεβλάστησας· ἐξ ὄρους ὁ αἰνετός, κατασκίου δασέος, ἦλθες σαρκωθείς ἐξ ἀπειράνδρου, ὁ ἄυλος καὶ Θεός. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

ᾠδὴ ε΄.

Θεὸς ὢν εἰρήνης.

Ε φάνης προστάτης, εὐσπλάχνως ζητῶν, Ἀλεούτων παμμάκαρ παράκλησιν· εἰρήνην διεσκόρπιζες, τοῖς πᾶσιν ἀληθῶς, νέμων δικαιοσύνην, προφρόνως ἐρχομένοις, καὶ παγίδας δαίμονος, ταῖς σαῖς διαλύων δεήσασιν.

Τ ῥμάτια εἶχες, σοφέ τὰ αὐτά, τῷ χειμῶνι, τῷ θέρει πανόλθιε, τῷ δερματι τρυχούμενος, ἐλάφου τῷ δεινῷ, σάρκα ὑποπιάζων, ψυχὴν ἀναβιβάζων· τῷ Θεῷ ἠνώθης δέ, καὶ θεῖω γνόφῳ εἰσελήλυθας.

Ν αὸς σὺ κατέστης, Τριάδος σεπτῆς· ἐντολὰς ἐκπληρῶν καθυπέταξας, τὴν κτίσιν παμμακάριστε, πλημμύραν τὴν δεινὴν, καὶ πῦρ ἀναχαιτίζων· ἀληθῶς κατεφάνης, τοῦ Θεοῦ ἐντρύφημα, Τούτου φωτὶ καταυγαζόμενος.

Θεοτοκίον.

Ο πάθει Μήτηρ, δουλεύων αἰτῶ, τῶν δακρύων τὸ χάρισμα ἄνασσα, τοῦ κλαίειν αισθανόμενος, ἀσθένειαν ψυχῆς· δώρησαί μοι ἀθλίῳ, Υἱόν σου προσκυνῆσαι, καὶ παθῶν τὴν πίεσιν, καὶ σκοτοδεϊνὴν ἀποδίωξον.

Καταθασία.

Θ εὸς ὢν εἰρήνης, Πατὴρ οἰκτιρμῶν, τῆς μεγάλης βουλῆς σου τὸν Ἄγγελον, εἰρήνην παρεχόμενον, ἀπέστειλας ἡμῖν· ὅθεν θεογνωσίας, πρὸς φῶς ὀδηγηθέντες, ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντες, δοξολογούμεν σε Φιλάνθρωπε.

ᾠδὴ ς΄.

Σπλάχνων Ἰωνᾶν.

Ν ἄμασι σοφέ, ἠρδευσας τῶν λόγων σου, καρδίας ξηράς· ἐπιδημία δέ, ὡς νεφέλη σύ, καὶ κατάσκιον δένδρον ἐφάνης ζητῶν, διασώζεσθαι ψυχὰς ἀπὸ ἀπώλειαν, ὃ καὶ χάριτι ἐπέτυχες, τὸν Σωτῆρα δοξάζων ἐν ἅπασιν.

Παύσας σὺ τὸ πῦρ, ἔδειξας τὸν ἔρωτα, ὃν εἶχες σφοδρόν, ὅστις κατέκαυσε, τῶν παθῶν δεινάς, καὶ γεώδεις κινήσεις καὶ Πνεῦμα λαβῶν, τοῦτο ἔνειμας τοῖς πᾶσι παραμύθιον· σὺ γὰρ ῥήξας νόμους φύσεως, ἐθεώθης Χριστοῦ θεία χάριτι.

Οῖρος ἀρετῶν, πάτερ ἀναβέβηκας, καὶ χάριν λαβῶν, ἐτέλεις θαύματα· τῶν παιδίων δέ, ὧν ἐδίωκες πάντως καρδίας ἀπλοῦν, συμπαθέστατος προστάτης παραγέγονας· δὸς νῦν καὶ ἡμῖν ὁμοίωσιν, ὥστε ἔχειν ἐκείνων ἀπλότητα.

Θεοτοκίον.

Νέον σὺ Ἀδάμ, ἔρχη νῦν πανάχραντε, τοῦ δοῦναι ἡμῖν, ὅς μέλλει ἅπαντα, τὰ δεσμὰ Σατάν, διαλυῖσαι καὶ σῶσαι τὸ γένος βροτῶν· διὸ πάντες ἀλαλάξωμεν φιλόχριστοι· Σῶτερ φωτισμὸν τῷ κόσμῳ δὸς, τοῦ δοξάζειν Σε μόνε Ὑπέρθεε.

Καταβασία.

Σπλάχνων Ἰωνᾶν, ἐμβρυον ἀπήμεσεν, ἐνάλιος θήρ, οἷον ἐδέξατο· τῇ Παρθένῳ δέ, ἐνοικήσας ὁ Λόγος καὶ σάρκα λαβῶν, διελήλυθε, φυλάξας ἀδιάφθορον· ἦς γὰρ, οὐχ ὑπέστη ῥεύσεως, τὴν τεκοῦσαν κατέσχευ ἀπήμαντον.

Κοντάκιον.

ᾠχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῆς Ἀλάσκας καύχημα, πάτερ ἐδείχθης καὶ σαρκί, ὡς ἄγγελος, διαβιώσας ἐν Χριστῷ, τοῖς οὐρανίοις ἐσκήνωσας· ὦ Γερμανέ, τῶν Πατέρων ὁμότροπε.

Ὁ Οἶκος.

Αγγελος ἀνεφάνης, ἐκ Ρωσίας θεόφρον, Ἀλάσκα κατοικήσας προφρόνως· καὶ ἀπλοῦς Ἀλεούτους, δεινὴν ἐξ εἰδώλων λύσας, ἅγιε, σκότῳσιν, διέσωσας· βοῶμεν ὅθεν λέγοντες πρὸς σὲ τοιαῦτα·

Χαῖρε, πάτερ, Ἀλεούτων προστάτα,

Χαῖρε, μάκαρ, ὁ τὴν σάρκα πατάξας.

Χαῖρε, ἄνθος πανεύσομον Νέου Κόσμου παντός,

Χαῖρε τέκνον θεόληπτον τῆς ἐρήμου καινόν.

Χαῖρε, κλέος Ρωσίας καὶ ἀπάσης Ἀλάσκας,

Χαῖρε, κρίνον ἐν πάγοις παραδόξως ἀκμάσαν.

Χαῖρε Γερμανέ τῶν Πατέρων ὁμότροπε!

Συναξάριον.

Τῆ 1Β' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Γερμανοῦ τοῦ θαυματουργοῦ, ἐκ Ρωσίας μὲν καταγομένου, ἐν ἀσκήσει δὲ συντόνω καὶ ἱεραποστολικῶς τὸ ζῆν ἐκμετρίσαντος ἐν τῇ Ἀλάσκα τοῦ Νέου Κόσμου, ἐν μιᾷ τῶν Ἀλεούτων νήσων, ὑπ' αὐτοῦ ἐπονομασθεῖσαν «Νέον Βαλαάμ».

Στίχοι.

Πονηροῦ τὰς ἐπάρσεις καταράξας τρισόλβιε,
γεώδη σάρκα οὐράνωσας φύσεως βία.
Νύκτα παθῶν μου ζοφώδην τε καὶ ἀσέληνον,
πρεσβειῶν σου φωτὶ δῶξον πάτερ.

Ταῖς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'.

Οἱ Παῖδες εὐσεβεῖα.

Ηδύτατον ἀνθύλλιον ἐφύης, τῇ Ἀλάσκα ὅσιε καὶ Παραδόσεως, φορεὺς καὶ κεμήλιον πολύτιμον, εὐωδῖαν μυστικὴν ἐκχέον ἅπασιν, Ὁρθοδοξίας τὰ νάματα ἐκβλῦζον.

Μὴ παύων τὴν εὐσέβειαν κηρύττειν, τὰ ψεκτὰ τοῦ σώματος πάθη ἐνίκησας, πυρὶ προσευχῆς σου σὺ χρησάμενος· καὶ τῇ ἄκρᾳ ταπεινώσει μίση ἔλυσας, καὶ ἀνεδείχθης πατὴρ τῶν Ἀλεούτων.

Αἴκέστωρ Ἀλεούτων ἀνεδείχθης· τὰ δαιμόνων τραύματα θεοειδέστατε, ἀγάπη χρησάμενος ἐξήλειψας· καὶ ἐκ λόγων θεϊκῶν καρδίας ἔπλησας, τῶν ἀποστόλων τὸν βίον σὺ διώκων.

Θεοτοκίον.

Κυρία Θεοτόκε παραδόξως, σῆ γαστρί συνέλαβες τὸν Παντοκράτορα, καὶ πῦρ θεϊκὸν οὐ σε κατέφλεξε, νῦν δὲ ἔρχῃ ἐν σπηλαίῳ Εὐα κράζουσα· ὃ σοι προεῖπε Θεός, ἰδοὺ πληροῦται.

Καταβασία.

Οἱ Παῖδες εὐσεβεῖα συντραφέντες, δυσσεβοῦς προστάγματος καταφρονήσαντες, πυρὸς ἀπειλὴν οὐκ ἐπτόθησαν, ἀλλ' ἐν μέσῳ τῆς φλογὸς ἐστῶτες ἔψαλλον· Ὁ τῶν Πατέρων, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ᾠδὴ η'.

Θαύματος ὑπερφυοῦς.

Υ "περθεν τῶν γερωῶν παθῶν ἀνήλθες, διαπύρως Θεὸν ἀγαπήσας ῥίπτων τὴν ἀγάπην σαρκὸς γενναίως, ὡς οὐδὲν ψυχῇ προσφέρουσαν, Θεῷ προσεκολλήθης στερρωῶς· διὸ ἀνυμνοῦντες ἐπαξίως σε, προσκαλοῦμεν τὴν κτίσιν πᾶσαν δοξάζειν σε, ὡς καλῶς γινώσκουσιν χάριτάς σου πάτερ.

Πράξεις σεπτῶν ἀποστόλων ἐμιμήσω, μὴ κτησάμενος πήραν ἢ ῥάβδον· διδοὺς δὲ ψυχὴν σου χερσὶν ἀγγέλων, Ἀποστόλων ἐπεπόθησας, ἀκούειν Πράξεις πάτερ σοφέ, καὶ νῦν τοῖς δικαίοις συναγάλλῃ σύ, Παναγίας Τριάδος βλέπων τὸ πρόσωπον, Αὐτῇ ἐντυγχάνων, ὑπὲρ τῶν ὀρθοδόξων.

Ρύσιν χάριτος ἐσήμανε τὸ τέλος, τοῦ προσκαίρου σου βίου σῆ ποιμνῆ· φῶς γὰρ πάτερ ἄκτιστον ἐξεχύθη, ἐξ ἀγίου σου σκηνώματος, δεικνύον Ἀλεούτοις τρανῶς, ὁδὸν Ὁρθοδόξου Παραδόσεως, προσεγγίζει γὰρ Κτίστη πάντα διώκοντα, διαφυλαχθῆναι, ἀπὸ παθῶν κινήσεις.

Θεοτοκίον.

Ι"δωμεν πάντες πιστοὶ στῦλον ἀγνείας, Θεοτόκον πανάσπιλον ὄντως· αὕτη ὡς ἐδέχθη ἐκ Γαβριήλ, τὸ Θεοῦ ἅγιον ἄγγελμα, συνέλαβεν ἀσπόρως Χριστόν, καὶ νῦν μεταβαίνει εἰς τὸ σπήλαιον, τοῦ γεννησαὶ τὸν Κτίστην πάντων, Ὁς ἔρχεται, Ἀδὰμ ἀναστῆσαι, καὶ Εὐαν τοὺς γενάρχας.

Καταθασία.

Θαύματος ὑπερφυοῦς ἡ δροσοβόλος, ἐξεικόνισε κάμιнос τύπον· οὐ γὰρ οὐς ἐδέξατο φλέγει Νέους, ὡς οὐδὲ πῦρ τῆς Θεότητος, Παρθένου ἦν ὑπέδου νηδύν· διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλψωμεν· Εὐλογοίτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'.

Μυστήριον ξένον.

Αῖκένωτος πάτερ, πηγὴ καὶ θαυμάσιος, ἱερόν σου λείψανον· γῆ χαρᾶ ὑπεδέχθη ἀσήμως· ὡς ζῶσα δὲ λέγει· ἐν ξένοις οἰκήσας ἱερώτατε, Ἀλάσκας φωστήρ, σὺ ἀνεδείχθης τηλαυγέστατος.

Νικήσας τὰ πάθη, τὴν φύσιν ὑπέταξας, καὶ θυέλλης κίνδυνον, ἐπαυσας, Ἰννοκέντιον σώσας· μὴ λίπης πρεσβεύειν, Χριστῷ Γερμανὲ ἀειμακάριστε, τοῦ παῦσαι ταχύ, σαρκὸς χαμαίζηλα κινήματα.

Οὐδόλως ποθήσας, τὴν δόξαν τὴν πρόσκαιρον, ξενιτεία ἐζῆσας, ἔχων ἔνδυμα μόνον τὴν χάριν, τρυφὴν σου τὸ πένθος· δι' ὧν

ἀνηνέχθης εἰς οὐράνια, Χριστῷ τῷ Θεῷ, Ὡ καὶ πρεσβεύεις σῶσαι ἅπαντας.

Θεοτοκίον.

Σωτῆρα τοῖς πᾶσι, δωρήσασθαι ἔρχεται, Βηθλεέμ ἀκήρατος· θάλαμος νυμφικός ἀνεδείχθη, ἐν ᾧ ἐτελέσθη, τῶν φύσεων ἔνωσις παράδοξος, Θεοῦ καὶ βροτῶν· νέου Ἀδάμ δὲ γένος ἄρχεται.

Καταβασία.

Μυστήριον ξένον, ὁρῶ καὶ παράδοξον! οὐρανὸν τὸ Σπήλαιον· Θρόνον Χερουβικὸν τὴν Παρθένον· τὴν Φάτνην χωρίον· ἐν ᾧ ἀνεκλήθη ὁ ἀχώρητος, Χριστὸς ὁ Θεός· ὃν ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον.

Φῶς ἀναλλοίωτον Λόγε.

Σὺ κατενίκησας πάτερ, τὸ φρόνημα τὸ σαρκικόν· διόρασιν κτησάμενος, τῶν Ἀλεούτων ὁ φωστήρ, ᾧ Γερμανὲ ἀνεδείχθης, Ρωσίας ἄνθος εὐῶδες.

Θεοτοκίον.

Η οἰκουμένη εὐφραίνου, ἐλεύσει τῇ τοῦ Λυτρωτοῦ· ἐκ τῆς Παρθένου ἀδόξως, τεχθῆναι μέλλει ἀληθῶς· Σὲ Παναγία ὑμνοῦμεν, Σωτῆρος πάντων μητέρα.

Εἰς τοὺς Ἀ ἴ ν ο υ ς.

Ἰστώμεν Στίχους δ', καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

ᾠχος α'. Πανεύφημοι μάρτυρες.

Χαῖρε πάτερ ἅγιε σοφέ, χαῖρε θεοκίνητε! τοὺς Ἀλεούτους ὠδήγησας, τρίβῳ τῆς Χάριτος· τὴν Ὁρθοδοξίαν πᾶσι διεκήρυξας, ποθῶν ἀδιαλείπτως τὸν Κύριον· Ὁν καθικέτευε, τῆς αἰρέσεων κακότητος, τοῦ ρυσθῆναι τελοῦντας τὴν μνήμην σου. (δὶς).

Διήλθες τὸν βίον σου ὁρῶν, πάντοτε καρδίαν σου, δι' ἧς τῷ Κτίστη σὺ ὑψώσας, νοῦν σου πανόλβιε, καὶ τοῖς Ἀλεούτοις, ἅπασιν ἐκήρυττες, Παράδοξιν Ὁρθόδοξον σέβεσθαι· νῦν ἀγιώτατε, μὴ παρίδῃς τῶν ὑμνούντων σε, τὰς δεήσεις, ἀλλὰ ρῦσαι δαίμονος.

Κωφεύων τοῖς πάθεσι, δεινῶς, σῶμα σου ἐμάστιζες καὶ ἐγκρατεῖ· κα πανόλβιε, τοῦτο κατέτηξας, πᾶσι διαλάμπων, Πνεύματος τῇ χάριτι· φιλῶν, ᾧ Γερμανέ, τὴν ταπείνωσιν, ἧς τὴν ἐνέργειαν, πρῶτον

ἔθηκας θεμέλιον, τῆς Ἀλάσκας τὸ σκότος διέλυσας.

Δόξα... ᾠχος πλ. δ'.

Πνεύματος ἁγίου πληρωθεὶς, πᾶσαν ἄσκησιν διήλθες, κατατροπώσας τοὺς δαίμονας. Ἐν καρδίᾳ συμπαθεῖ, τοῖς παισὶ συνωμίλεις, καὶ ἐπιδημία φοβερᾶ, Ἀλεούτων ἐφάνης, θερμότατος σύντροφος. Δι' ἁγίας βιωτῆς, ἀνεδείχθης προζύμιον Ὁρθοδοξίας ἐν Ἀλάσκᾳ θεσπέσιε. Νῦν δὲ πάτερ ἀγιώτατε Γερμανέ, αὔξησον πρεσβείας σου, τῷ φιλανθρώπῳ Θεῷ, ὅπως ρυσθῶμεν κινδύνου τῶν δεινῶν αἱρέσεων.

Καὶ νῦν... Προεόρτιον. Ὁ αὐτός.

Παναγία Παρθένε, δὸς ἡμῖν λόγους τοῖς ταπεινοῖς, ὑμνεῖν σε ἁξίως, ἐρχομένην εἰς Βηθλεέμ, γεννησαι τὸν Κύριον. Μῆτερ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, τὰς διανοίας ἡμῶν ἀνοιξον, τοῦ νοῆσαι τὸ μυστήριον.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν

Τυπικά. Εἰς τοὺς Μακαρισμούς, ἀπὸ τοῦ Κανόνος ὡδὴ γ' καὶ ς'.

Ἀπόστολος: Κυριακὴ ΚΑ' (Γαλ. θ' 16 - 20)

Εὐαγγέλιον: Κυριακὴ μετὰ τὴν Ὑψωσιν τοῦ Τ. Σταυροῦ (Μάρκ. η' 34 - 38).

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον...

Μεγαλυνάριον.

Χαίροις τῆς Ρωσίας ἄνθος τερπνόν, καὶ τῶν Ἀλεούτων θεοφόρος κατηχητής· χαίροις ὀρθοδόξων ρημάτων ἢ κιθάρα, ὦ Γερμανέ, ἐρήμου τέκνον ἠδύτατον.

Ἔτερον*.

Χαίροις τῆς Ἀλάσκας ὁ θησαυρός, καὶ τοῦ Νέου Κόσμου ὁ προστατής καὶ ὁδηγός· συνόμιλος ἀγγέλων καὶ μοναζόντων κλέος· ὦ Γερμανέ, προφρόνως σε μεγαλύνομεν.

* Ἐκ τοῦ ὀρθοδόξου περιοδικοῦ «Ἡ Παραδοθεῖσα Πίστις», ἐλαφρῶς μεταποιηθέν.